

MEDICUL-POET GEORGE DINIZVOR (1922-1993) – COMEMORARE LA 25 ANI

Farm. primar Maria-Gabriela Suliman^{1,2,3}, Ist. Antoaneta Marinescu Lucasciuc^{1,3}

¹Societatea Română de Istoria Farmaciei (SRIF), București

²Asociația Cercul Farmaciștilor din București (ACFB)

³Societatea Română de Istoria Medicinii (SRIM)

REZUMAT

În această lucrare prezentăm personalitatea complexă a medicului poet, scriitor și istoriograf, Acad. Dr. Do-cent Gh. Marinescu-Dinizvor.

Prin bioergografia sa, plină de încărcătură hipocratică, recunoaștem un adevărat „doctor fără de arginți”, dăruit profesiei, clinician și cercetător științific de talie internațională (în bacteriologie, virusologie, boli infecțioase etc.).

A fost răsplătit cu numeroase titluri și premii academice, dintre care „*magnifica alegere*”, ca membru co-respondent al Academiei Naționale Franceze de Medicină (Paris, 13 decembrie 1977). Cu cinci ani înainte (1972) a fost ales membru al Academiei de Științe, Litere și Arte Frumoase din Besançon (Franța), unde, cu prilejul discursului de recepție, a prezentat comunicarea „*Victor Hugo, în viziunea unui medic român*”. George Dinizvor a lăsat în Cartea de Aur a literaturii române, un singur volum de versuri, „*PURUREA*” (în 86 de cân-turi), Ed. Junimea, Iași, 1980, prin care savantul și omul de cultură „*a săvârșit un act de pietate lirico-epică*”. O altă latură a personalității sale a fost pasiunea pentru muzică, el fiind autorul și compozitorul „*Imnulii pentru sănătate*”, interpretat de orchestra medicilor pe scena Ateneului Român, solist Pompei Hărășteanu (aprilie 1982), imn cântat în același an și la deschiderea Congresului Internațional de boli infecțioase de la Stockholm, Suedia.

Cuvinte cheie: George Dinizvor, medic-poet, prozator, compozitor

ABSTRACT

In this paper we present the complex personality of the physician-poet, writer and historian, Acad. Gh. Mari-nescu-Dinizvor. With its biography, full of hippocratic charge, we recognize a true "silver-free doctor", given to his profession, clinician and scientific researcher (in bacteriology, virology, infectious diseases, etc.). He was rewarded with numerous academic titles and awards, of which "magnificent choice" as a correspond-ent member of the French National Academy of Medicine (Paris, December 13, 1977). Five years earlier (1972), he was elected member of the Academy of Sciences, Letters and Fine Arts in Besançon (France), where he presented the communication "*Victor Hugo in the view of a Romanian physician*" on the occasion of the reception speech. George Dinizvor left in the Golden Book of Romanian literature, a single volume of lyrics, "*PURUREA*" (in 86 songs), Ed. Junimea, Iași, 1980, through which the scholar and the man of culture "*committed an act of piety lyrical-epic*". Another part of his personality was the passion for music, being the author and composer of "*Hymn for Health*" performed by the orchestra of physicians on stage of the Roma-nian Athenaeum, soloist Pompei Hărășteanu (April 1982), hymn sung in the same year at the opening of the International Congress of infectious diseases in Stockholm, Sweden.

Keywords: George Dinizvor, physician-poet, writer, composer

Născut în comuna argeșeană Izvoru în 1922, ab-solventul de liceu Gheorghe Marinescu, viitorul poet George Dinizvor a beneficiat de o bursă speci-ală acordată de însăși Elena Perticari-Davila pentru a urma Facultatea de Medicină din București. De menționat că în localitatea Izvoru, Elena Perticari-Davila a deținut considerabile proprietăți agricole, în această zonă punând și bazele Spitalului „*Dr. Carol Davila*”, în care tratamentul bolnavilor era complet gratuit. Nu întâmplător, George Dinizvor

închină în 1982 o motivată „*Catilenă*”, cu un evi-dent substrat autobiografic, Elenei, lui Alexandru și venerabilului Carol Davila (1).

A făcut specializări în Clinica de Boli Infecțio-ase și Centrul de Reanimare Neuro-Respiratorie din Spitalul Claude-Bernard și în Institutul Pasteur din Paris, precum și la Institutul de Medicină Tropicală de la Hamburg. O dominantă a activității sale a fost asocierea constantă cu medicina de laborator. Para-lel cu activitatea clinică, a lucrat timp de aproape

18 ani la Institutul de Inframicrobiologie „Șt. S. Nicolau“.

De asemenea, activitatea de microscopie și macroscopie desfășurată la Spitalul de Boli Infecțioase „Victor Babeș“ a fost foarte importantă pentru interpretarea fenomenelor clinice și în cercetările de patologie infecțioasă.

Devotat principiului integralist al Școlii Cantacuzino, doctorul Marinescu a desfășurat o activitate complexă și integrată de practician-clinician, medic de laborator, epidemiolog și cercetător în patologia microbiană. Activitatea sa științifică se caracterizează prin profunzime, marea varietate a temelor abordate și numărul impresionant de lucrări în patologia bolilor infecțioase.

În domeniul neuroinfecțiilor a efectuat studiul clinic, virusologic, histopatologic și experimental al unor meningite virale primitive, cum ar fi meningita limfocitară benignă cu tulpini locale (tulpina Colentina), encefalite virale primitive, particulare, cum ar fi encefalita rabică cu apariție tardivă, encefalita din tusea convulsivă etc. A întreprins cercetări clinice, terapeutice și histopatologice ale encefalitei după vaccinarea antivariolică și antirabică, pentru care Academia Română a atribuit Premiul „Victor Babeș“ profesorului State Drăgănescu și colaboratorilor, între care se afla și dr. Gh. Marinescu (1956).

A efectuat cercetări privind mononucleoza infecțioasă, limfocitoza infecțioasă și limforeticuloza benignă de inoculare. În limfocitoza infecțioasă acută a semnalat un posibil debut encefalitic al bolii, împreună cu prof. M. Voiculescu, lucrarea constituind prima publicație în limba română asupra limfocitozei infecțioase și care descrie primele cazuri cu debut encefalitic din literatură. Împreună cu prof. N. Cajal a efectuat cercetări experimentale, privind posibilitatea reproducerii acestei boli.

Rezultatele cercetărilor sale în hepatitele virale sunt citate în *Parazitologie clinică* (Prof. N. Nițulescu, 1954), în monografia *Hepatite infecțioase inframicrobiene* (Acad. Ștefan S. Nicolau, 1957) și în *Diagnosticul de laborator al inframicrobielor umane* (Prof. N. Cajal, 1958) (2).

În domeniul infecțiilor respiratorii, dr. Marinescu Dinizvor semnalează o serie de rezultate importante privind gripa la șoarecii sugari, precum și studiul rezistenței nou-născuților la agresiunea virusului gripei, când provin de la șoricioaice imunizate.

FIGURA 1. Gheorghe Marinescu Dinizvor

Evidențiază existența unor leziuni viscerale, descrie unele complicații, forme ori aspecte clinice, histopatologice și experimentale mai deosebite observate pe parcursul a opt endemo-epidemii de gripă din anii 1950-1970.

În poliomielită, a descris pentru prima dată în literatură prezența pneumoniei interstițiale. A semnalat prezența miocarditei în poliomielită, a cărei incidență histopatologică este de aproape 50% la cazurile mortale. În formele grave a descris leziuni enterovirale la nivelul ficatului și rinichiului. Aportul clinic și de laborator în domeniul infecției poliomielitice, alături de datele din literatură, este cuprins într-un volum special, editat de un colectiv din care mai făceau parte acad. Șt. S. Nicolau, acad. A. Rădulescu, prof. dr. N. Cajal, dr. N. Constantinescu.

A descris anatomo-clinic miocardita în rujeola severă, a semnalat prezența corpusculilor elementari specifici în diverse produse patologice la bolnavii cu rujeolă, precum și a celulelor gigante pe frotiurile rinofaringiene, cu rol important în diagnosticul precoce al bolii.

A fost răsplătit cu numeroase titluri și premii academice:

1954 – Diploma de *inventator* al Institutului de Medicină și Farmacie București (micrometoda privind investigarea aglutinelor la rece, reacție de orientare în diagnosticul pneumoniei atipice primare inframicrobiene);

1956 – Premiul „Victor Babeș“ al Academiei Române (cercetări în domeniul neuroinfecțiilor);

1964 – Premiul „Jansen“ al Academiei Franceze de Medicină (studiul dedicat modificărilor cardiace din rujeolă);

1972 – Premiul „Jansen“ (studiile și monografia „*La lymphocytose infectieuse aigue*“);

1978 – Premiul „Doistau-Blutel” al Academiei de Științe din Paris.

A fost membru în peste 20 de societăți științifice și organisme academice din Europa și din Statele Unite (3).

FIGURA 2. Gheorghe Marinescu, Premiul „Jansen” al Academiei Franceze de Medicină, 1972

1972 – Ales membru al Academiei de Științe, Litere și Arte Frumoase din Besançon (Franța), unde, cu prilejul discursului de recepție, a prezentat comunicarea „Victor Hugo, în viziunea unui medic român”.

FIGURA 3. Gheorghe Marinescu Dinizvor, Rev. Flacăra, 1972

FIGURA 4. Gheorghe Marinescu la serile muzeale Victor Babeș

Dr. Gh. Marinescu a participat la serile iatroistorice din cadrul Muzeului Victor Babeș din București (1978-1980).

FIGURA 5. Gheorghe Marinescu și acad. Șt. Milcu la serile muzeale Victor Babeș

George Dinizvor a lăsat în Cartea de Aur a literaturii române, un singur volum de versuri, „PURUREA” (în 86 de cânturi), Ed. Junimea, Iași, 1980, prin care savantul și omul de cultură „a săvârșit un act de pietate lirico-epică cu prilejul unei mari ani-

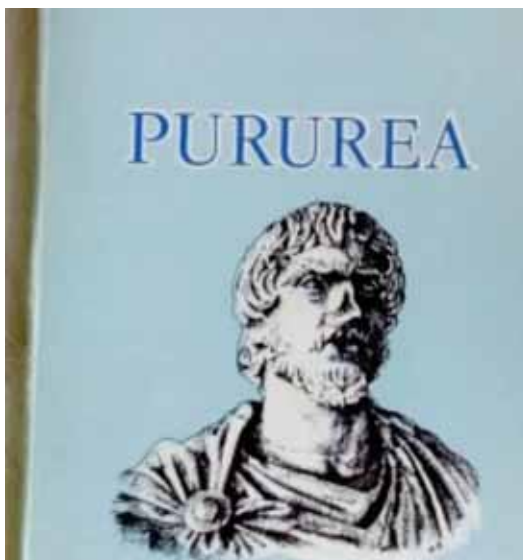
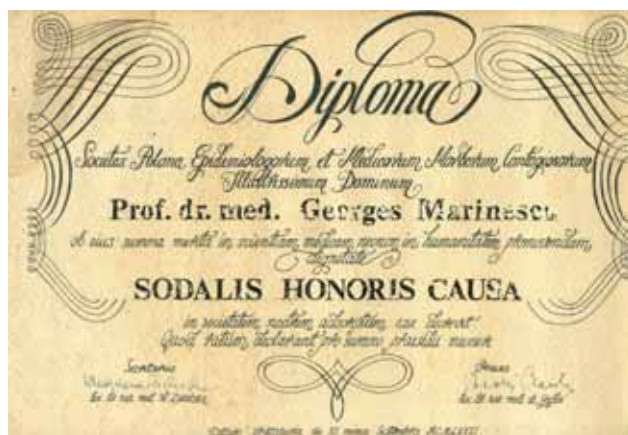

FIGURA 7. George Dinizvor, „PURUREA”, Ed. Junimea, Iași, 1980, coperta I și IV

versări: 2050 de ani de la unitatea statului geto-dac sub Burebista“ [Acad. Șerban Cioculescu].

Prof. univ. Ion Rotaru menționa pe coperta IV a lucrării că: „cele 86 de poeme cuprinse în volumul „Pururea“ constituie nu numai o performanță literară ci și un act de mare curaj din partea autorului, care este un mesager al proto-părinților noștri Daci, carte care valorifică valențele de expresivitate ale celor 100 de cuvinte de substrat prelatin, într-o arhitectură simfonică de mare vibrație lirică“ (4).

O altă latură a personalității sale a fost pasiunea pentru muzică, el fiind autorul și compozitorul „Imnului pentru sănătate“, interpretat de orchestra medicilor pe scena Ateneului Român, solist Pompei Hărășteanu (aprilie 1982), imn cântat în același an și la deschiderea Congresului Internațional de boli infecțioase de la Stockholm, Suedia.

FIGHT FOR HEALTH WITHOUT GERMS

INFECTIOUS AND PARASITIC DISEASES WHERE ?

The hymn of the IFIPD^{*)}

Text and music : GEORGE MARINESCU^{**)}

*"Ce n'est rien donner aux hommes
que de ne pas se donner soi-même"
Axel Munthe, The Story of San Michele.*

Choral piece for solo voices, chorus and orchestra^{***)}

Allegro maestoso

Solo

1. Let's swear, as sure as fate, with love at a ny rate:
2. Let's save the pa-tient's life, with kind-ness, all a-live,
3. The high-est aim al-ways: in-fec-tions to de-crease,
4. As hūn-ters, game for fight, the germs are out of sight,

Hip-po-cra-tes is great, de-seases will not wait;
Be glad you mp-ther, wife, when skil-ful-ly we strive!
Dis-truc-tion of di-sease, when suf-ferings pains must cease!
Cheer up, dear friends, I-FIPD, hold up the torch, the light!

^{*)} To the VIIIth Congress of the International Federation for Infectious and Parasitic Diseases (Stockholm, 7-11 June 1982)

^{**)} Correspondent Member of the National Academy of Medicine in Paris; Head of the IInd department of Pediatrics in "Victor Babeș" Hospital of Infectious Diseases in Bucharest, ROMANIA

^{***)} Scoring: Costel Pușcoiu
Orchestra: Chamber Orchestra of the Bucharest Physicians;
Conductor: dr. Ermil Nichifor
Instrumental soloists: Cornel Pană, Marin Vladu
Chorus: Mixed Chorus „Gaudeamus” of the Bucharest “Ciprian Parumbescu” Conservatoire; Conductor: Gheorghe Oprea
Vocal soloists: Emilia Petrescu, Pompei Hărășteanu

Dr. docent Gh. Marinescu-Dinizvor, distins cu „Ordinul Pleiadei“ :

„Știința noastră trebuie să aibă prioritate absolută“

O știre laconică, inserată în ziarul „Scnteia” din 23 decembrie 1980, ne-a umplut inimile de bucurie:

„ORDINUL PLEIADEI” — DECERNAT UNUI OM DE ȘTIINȚA ROMÂN. La Paris a avut loc ceremonia decernării „Ordinului Pleiadei” omului de știință român Gheorghe Marinescu, medic primar, șef de secție la Spitalul de boli infecțioase „Victor Babeș” din București. Distinția a fost înmănată de Xavier Deniau, secretar general al Asociației Internaționale a parlamentarilor de limbă franceză. În alocuțiunile roșite cu acest prilej au fost subliniate relațiile tradiționale dintre cele două culturi și popoare“.

Această știre transmisă de Agerpres și France Presse a fost publicată de toate ziarele centrale din țara noastră ca și de ziarul francez „Le Figaro”, dar nu și de gazeta „Muncitorul sanitar”. Ne-am adresat distinșului om de știință dr. docent Gheorghe Marinescu-Dinizvor cu insistența rugămintei de a relata cititorilor revistei „Flacăra” mai multe amănunte în legătură cu acest eveniment.

— Așadar, stimate tovarășe doctor docent Gheorghe Marinescu-Dinizvor, am observat că aveți unele rețineri, unele rețineri, ne evițați de la o vreme...

— Din mai multe motive. În primul rând nu vreau să mă puneți rău cu unele persoane din Ministerul Sănătății, pentru care am o deosebită considerație. Revista „Flacăra”, pe lângă altele reușite publicistice, a stîrnit velen-nolens unele stări de înasfășie în rândurile corpului medical din țara noastră, — tendința unor ziariști de a impune cu orice preț anumite idei și aspecte care oculesc uneori adevărata deontologie medicală. Am vrut apoi să fiu și sigur că primesc distincția respectivă în cadrul unei ceremonii oficiale. În alifir, dar nu în al treilea rând, mi-e teamă să nu zică lumea că e vorba de reclamă, eu neavînd nevoie de așa ceva. E drept, ar fi normal, după cum ați observat și dumneavoastră, ca gazeta de care depind profesional să fi fost prima care să-mi solicite acest interviu cu scopul de a informa exact sutele de colegi de breaslă, care mi-au cerut telefonic, chiar din provincie, explicații mai amănunțite.

— ...a redactat și un manifest intitulat „Defense et illustration de la langue

marea neurorespiratorie”, de Corominas-Beret, în Spania; „Tratat de boli infecțioase”, de Goell și Mohr, în Elveția; „Tratat de boli infecțioase și parazitare”, de Bastin și colaboratorii, „Tratat de clinică virologică”, de Debré și Cellers, „Enciclopedia medico-chirurgicală”, capitolul scris de Giroud și colaboratorii, monografia „Miocardite acute”, de Grenier și patru teze de doctorat cu tematică din paralizii infantile scuntau de Lorrain, Colton, Marty și Chourot, toate acestea în Franța. Grație acestei activități științifice, care a devenit cunoscută pe plan mondial prin intermediul limbii franceze, mi înregistrat în primul rând un răsunător succes prin alegerea dumneavoastră la Academia franceză de medicină, cu 62 de voturi pentru din 69 posibile, în secția a patra a științelor biologice, unde printre alții sînt numeroși laureați ai Premiului Nobel, secție în care sînteți al treilea om de știință român ce o onorează după marii înalțai din domeniul patologiei infecțioase Victor Babeș, ales în 1891, și Ioan Cantacuzino, ales în 1922. Ați mai fost ales membru corespondent ori asociat al altor șapte societăți academice și douăsprezece societăți științifice medicale din Anglia, Austria, Canada, Franța, Germania Federală, Italia, Statele Unite. Mai faceți parte din consiliile editoriale a cinci reviste de specialitate din Belgia, Franța, Italia și Germania Federală. Și acum, după această prezentare ce poate să țină loc de curriculum vitae, am dori să ne spuneti părerea dumneavoastră în legătură cu starea actuală a științei medicale românești.

— „Avem cîteva rezultate de valoare și cam alii.”

— Cum adică ?

— Departe gîndul de a aduce vreun prejudiciu cuiva, vreau să spun că privită în ansamblu, știința medicală românească are rezultate notabile dar nu are suficientă competitivitate internațională cum văd că spre chimia, fizica și matematica din țara noastră. Există rezultate frumoase, de excepție, în doar cîteva domenii, ce pot fi numărate pe degete rezultate comparabile cu cele ale străinilor, dar nu este de ajuns, știința noastră trebuie să aibă prioritate absolută, precum Nadia Comăneci la Mont-

dăcșese, dar el în dictul cu oameni cu niul lor, de urmat, vîntu, să a creușu școală a științifice, rință a mator care la unul d nată prin tător, un

— Desp stagiari, e

— Am o de lucru rință a mator vede fiul timp cu experiență

ternațioa niște păca și la

louse, To cu ei, pri am conșt cîr

ei, cînd l bun, 28 d

de diploma vremea cu superior, făcute ul

perindat atastă, cu Cînd văd

sase ani c teze pe c

pentru că să facă, ș să scoată

șie și treb mă currin

de-a drept vreau să de media muncitoru umane, l

BIBLIOGRAFIE

1. Cristian Vasile, Gheorghe Marinescu Dinizvor, o personalitate complexă care s-a exprimat în medicină, muzică și poezie, <http://www.jurnaluldearges.ro/24 mai 2012>;
2. Manole Cojocaru, Gheorghe Marinescu Dinizvor – personalitate complexă, infecționist de marcă, MEDICA ACADEMICA, 11.10.2010;
3. Grigore Constantinescu, GEORGE DINIZVOR 1922-1993, Pitești, MMXV, -micromonografie-;
4. George Dinizvor, PURUREA”, Ed. Junimea, Iași, 1980.